

LISTOPAD 2014

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

Vážení a milí čtenáři Buňky

Letní prázdniny jsou už dávno a nenávratně za námi a my se v letošním školním roce setkáváme poprvé. Nabíjí sluneční energií jsme se vrhli do nového školního roku, který už v tuto dobu jede na plné obrátky. Jistě si všichni přejeme, aby se nám ve všech směrech dařilo, a zcela jistě pro to uděláme vše. Že by předsevzetí? Proč ne. I tak se dá občas dosáhnout o něco výš. Všem vám přeji, abyste si své předsevzetí splnili a ti, co si ho nedali, nevadí. Určitě i jim se bude dařit a budou se sebou spokojeni. Stejně tak já budu spokojena, pokud se mým prostřednictvím o vaše nápady, náměty, příběhy, díla a třeba i výsledky podělíte s ostatními. Přeji vám krásný podzim.

Vaše Buňka

Atletický čtyřboj

Zvyšujeme energetickou gramotnost

Cesta za oceán

Z hodin českého jazyka

V Žihli s MÁTOU

NEJ zážitek

Zbrusu noví redaktori

Jak a kudy do krajiny

SMS román

Pozvánka

Co víte o palmě olejné?

Komiks

Zbrusu noví redaktori

Rok se s rokem sešel a přišel čas sestavit novou redakci časopisu Buňka. Naši milí redaktori se s vámi podělili o pohnutky výběru předmětu Tvorba časopisu.

Sabina Hejduková

Tvorbu časopisu jsem si vybrala, protože ráda píšu slohy. Ráda čtu Buňku a jsem vděčná za to, že se na ní mohu z části podílet.

Nikol Bártlová

Tento předmět jsem si vybrala proto, že neumím psát žádné články ani slohovky. Chci se ale v psaní zlepšit. Myslím si, že mi tento předmět pomůže i do hodin českého jazyka. Očekávám, že na konci roku už během patnácti minut napíšu více jak dvě věty a ne jako teď.

Michaela Šípková

Předmět „Tvorba časopisu“ jsem si vybrala, protože mě zajímá psaní článků. Ráda je čtu i vytvářím. A nejen proto. Doufám, že se tu v psaní zlepším, doladím všechno, co mi nejde. Všechno tohle ohledně novinářské práce mě baví. Šla jsem sem za zábavou a za trochou zkušeností. Těší mě, že se budu moci podílet na tvorbě našeho školního časopisu Buňka, a že ho budu mít i tak trochu na starost. Je to pro mě užitečně strávený čas. Místo, kde se můžu zbavit všech problémů a vypsát se z nich.

Ondřej Budvesel

Proč jsem si vybral tvorbu časopisu?

Jeden z mých velmi oblíbených školních předmětů je český jazyk (sloh). Rád píši slohové práce. Chtěl bych se podílet na vytváření něčeho, co bude prospěšné pro celou školu. Zajímají mě práce ostatních žáků, neboť se z nich dá mnoho věcí poznat. Například styl slohu, nebo velikost fantazie. Rád je porovnávám s prací mou nebo s prací jiných lidí.

Adéla Dolinská

Před nedávkem jsem absolvovala mediální kurz, a protože mě psaní a hlavně focení velice baví, moje volba předmětu byla jednoduchá.

Myslím si, že předmět Tvorba časopisu by neměl být čistě pouze o psaní článků, ale i o tvorbě a editaci fotografií, které se dají využít nejenom v Buňce, o zpracování rozhovoru například z nějakého utkání apod.

Karolína Kurendová

Když jsem si měla vybrat volitelný předmět, měla jsem již částečně načrtnutou volbu - tvorbu časopisu. Ihned jsem byla odchytnuta zástupcem šéfredaktora a nenápadně a nepřímě přesvědčena, že právě tento předmět je nejvhodnější volbou. Ale já sama bych se stejně nerozhodla jinak. Vždy jsem tíhla k literární tvorbě a také mě napadlo, že přestože mám ještě čas do výběru zaměstnání, tento předmět mi může pomoci zhruba si nastínit práci v kolektivu, konkrétně některé z redakcí.

Zaujalo mě, že se naučím vyhledávat informace, přijímat názory a dotvářet vznik každého čísla. A že se o svůj pohled na věc můžu podílet se členy „redakční rady.“ Samozřejmě jsem si vědoma, že tvořit časopis neznamená jen psaní, ale i povinnosti jako upravovat a „začišťovat“ konečnou podobu článků. Myslím ale, rozhodnutí pro tento předmět bylo správné a těším se, až si přečtu další Buňku jako náš společný výtvor.

Eko zprávičky z naší školičky

Šíříme osvětu o palmě olejně!!

Na palmový olej – hlavní surovinu pro více než polovinu tuzemských potravin – jste možná slyšeli moře chvály. Ano, samozřejmě je levný a je snazší nad tím mávnout rukou, než pročitat složení všeho, co kupujeme. Jenže, co se skrývá pod obalem? Ani bych vám nepřála vidět, kolik mláďat orangutanů, umírajících na hlad a stesk po matce, kolik hektarů vypáleného pralesa a hlavně kolik miliónů dolarů za tím vším stojí. Ano, palmové plantáže, ze kterých je za zhruba 15 let pustá poušť, jsou toho příčinou. Samozřejmě se nic z toho vůbec nemusí dít a právě to jsme si v naší škole uvědomili, a proto jsme se rozhodli říci DOST naší připravovanou osvětovou akcí jejíž ústředním tématem bude palma olejná! *Chcete pomoci, aby neselhaly plíce naší planety? Nebo aby neumíraly tisíce vzácných zvířat? A co více, chcete pomoci svému srdci od cholesterolu, jehož hladinu v krvi nám ve skutečnosti palmový olej zvyšuje?* Stačí číst etikety a nekupovat výrobky, ve kterých je palmový olej. Buďte jedni z prvních, kteří si pravdu uvědomí dříve, než bude pozdě!

U příležitosti blížících se oslav Světového dne ekoškol (7. 11.) připravili žáci ekotýmu ve spolupráci s dalšími žáky a učiteli na čtvrtek 6. listopadu osvětovou akci o palmovém oleji.

Program bude probíhat v jídelně a každou celou hodinu (14 – 17 hod) se mohou návštěvníci dozvědět mnoho zajímavých informací o palmovém oleji, např., ve kterých výrobcích se s ním denně setkáváme, jaké má skutečné účinky na lidské zdraví. Dozvíte se a na vlastní oči uvidíte, jaké ekologické následky má pěstování palmy olejně a co hrozí v případě dalšího kácení tropických deštných lesů na úkor plantáží palmy olejně. **Palmový olej se stal také ústředním tématem hororového filmu, který natočili žáci školy. Právě jeho premiéra proběhne na zmíněné osvětové akci!!! Zhlédnutí filmu přinese nevšední zážitky díky hereckým výkonům našich žáků a kameramanskému umění pana učitele Kováře a doufáme, že kromě uměleckého zážitku přiměje řadu z nás k zamyšlení.** Celý program bude obohacen ochutnávkou potravin bez obsahu palmového oleje a soutěžním kvízem o ceny. Program je určený jak žákům a zaměstnancům školy, tak široké veřejnosti včetně rodičů. Cestu do školy ve zmíněný den mít pravděpodobně budete. Navštivte s rodiči akci cestou na třídní schůzky, nebo cestou z nich.

O tom, jak jsou naši spoluobčané o palmovém oleji informováni a zda vůbec jeho obsah v potravinách sledují, provedli žáci 7. a 9. ročníku společně s ekotýmem školy anketní průzkum. Dotazovali se celkem 74 dospělých osob a výsledky ankety jsou následující:

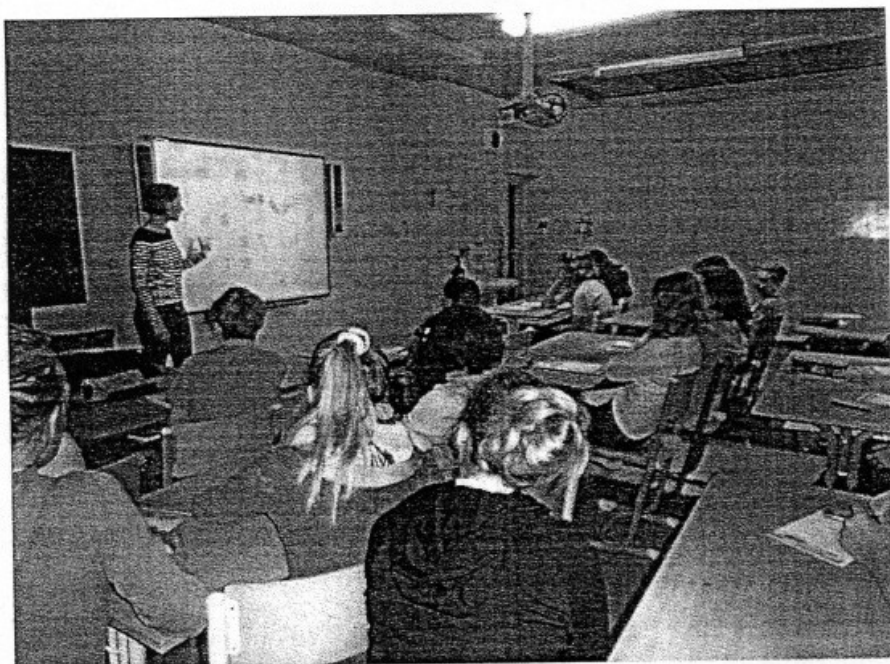
Otázka:	Odpovědělo ANO:	Odpovědělo NE:
1. Sledujete u kupovaných potravin jejich složení?	47%	53%
2. Věděl/a jste, že 50% tuzemských potravin obsahuje palmový olej?	30%	70%
3. Víte, ze kterých zemí pochází palmový olej, který se k nám dováží?	39%	61%
4. Tušíte, jaké ekologické následky má pěstování palmy olejně?	32%	61%
5. Věříte, že konzumace palmového oleje má na lidský organismus příznivý účinek?	39%	68%
6. Věděl/a jste, že palmový olej je obsažen ve většině kosmetických a hygienických přípravcích?	46%	54%
7. Vybaví se vám alespoň 1 potravinářský výrobek, ve kterém je palmový olej obsažen?	58%	42%
8. Inspirovaly vás naše dotazy k tomu, že se o problematiku používání palmového oleje a pěstování palmy olejně budete nyní více zajímat?	51%	49%

A jak byste na anketní otázky odpověděli vy??

Za ekotým školy napsaly: Karolína Kurendová, žákyně 7. třídy a paní učitelka Vaněčková.

Zvyšujeme energetickou gramotnost na naší škole

V pátek 17. října proběhla na naší škole přednáška s názvem „Energetická gramotnost, aneb bez energie to na naší škole nejde“. Přednášky se zúčastnili žáci 8. a 9. ročníku. Paní lektorka Adéla Holasová pro ně měla připravenou interaktivní prezentaci, pomocí které postupně objasnila žákům vzájemnou propojenost různých energetických zdrojů v naší zemi, zajímavě porovnávala energetický systém ČR se sousedním Německem, uvedla příklady, kdy a v jakých zemích nastal tzv. blackout a co tento pojem znamená. Nastínila další zajímavé momenty z oblasti energetiky, nad kterými se běžně nezamýšlíme. Na závěr paní lektorka kladla shrnující otázky z předneseného. Nutno podotknout, že odpovědi žáků byly ve valné většině správné a že sdělení paní lektorky padlo na úrodnou půdu ☺.

Ekotým ZŠ Povrly vás zve na

Osvětovou akci

Pořádanou u příležitosti Světového dne Ekoškol

Kde: v ZŠ Povrly

Dne 6. 11. 2014 od 14. 00 do 18. 00 hod.

TÉMA: Palmový olej

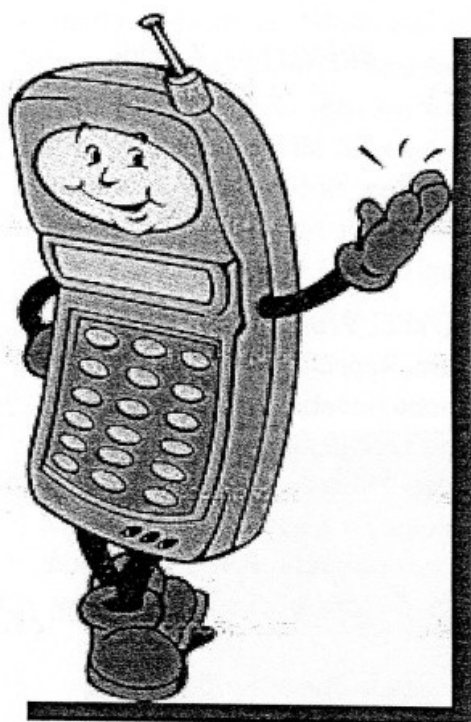
Sledujete to, co jíte? Zajímá vás, jestli kvůli tomu někde vykáceli prales nebo zabili zvířata? Říká vám něco hrozba nesoucí název Palmový olej? Nás tato problematika oslovila a rozhodli jsme se vám předat zajímavé informace. Budeme rádi, když přijdete na naši osvětovou akci o palmovém oleji. Člověk by přece neměl být lhostejný k tomu, co se kolem něj děje.

Hlavní program začíná v jídelně v každou celou hodinu od 14. 00 do 17.00 hodin. Doprovodný program – soutěžní kvíz bude probíhat v interaktivních učebnách po celou dobu akce (bude označeno).

Z hodin českého jazyka

SMS román

Napsat esemesku dnes umí každý. Vymyslet ji tak, aby byla co nejkratší a nesežrala moc kreditu, to umí leckdo. Ale vymyslet esemeskový román, tak to umí málokdo! V hodinách slohu se o to pokusili šestáci. A na jedničku!!

Jedu k babičce sama dvě hodiny.
Přijedu, zazvoním, nic.
Přemýšlím, zvednu hlavu, vidím dveře a
ceduli NA PRODEJ.

Klára Besserová

Jedeme na závody, chystání, česání,
tancuji, dotančila, postoupila.
3. místo, medaile, cesta domů, oslava.

Tina Dalihodová

Přitulil se k ní, smrdíš! Zkusil to
podruhé.
Odešla. Zaradoval se. Fotbal bude!

Matěj Hnízdil

Dětství bezva, puberta zatím dobrý,
první holka taky dobrý, zbytek života,
nevím.

Dominik Patka

Žil jsem dobře, hlad jsem nezažil, ale přišla plnoletost, udělal jsem si řidičák a chtěl jsem žít na plný plyn. Říká Harry v nebi.

Karolína Hokrová

Povídá Marek Michalovi: „Že ty jsi něco šlohnul?“ A Michal odpovídá: „Ne, ne.“ „Jo, a kam zmizely ty fazole?“ „No co, léčím zácpu.“

Luboš Janča

Chlap dostane zprávu od manželky „BUDU RODIT“. Chlap se rozeběhne a řve „Chvátám, chvátám, nemám chvíli klid, já tam, já tam dávno už měl být.

Ondřej Jeníček

V hodině literatury si sedmáci přečetli fantastický příběh Ivana Vyskočila Kudy do krajiny snů a sami se pokusili popsat cestu do své oblíbené krajiny.

Jak a kudy do krajiny jídla

Nejlépe se tam dostaneme, když zasedáme k obědu a po obědě si dáme šlofíka. Pak se před námi objeví zcela nový svět. Letíme na karbanátku a první zastávka je v Dobrochutovicích, kde je muzeum jídla (pozor, nic neokusovat), kde je vidět např. první pizza na světě nebo MCMenu z McDonaldu a nesmíme opomenout KFC, kde dělají proklatě dobré kuře, ale už musíme jet, jinak nestihneme krmení brambor z bramboračkového jezera, děje se to dvakrát měsíčně. A nyní jedem do Bohemiova a ... Málem bych zapomněl, pozor na počasí, teď možná svítí pomeranč, ale když se zatáhne, tak prší horká polívka. A teď pokračujem do Fastfoodova kde se můžu najíst. Najeduni tak jedem do Omáčkova, kde teče nejdelší řeka svíčková a teď, když jsme se vzbudili, můžeme čekat na večeri.

Jiří Verbný, 7. třída

Kudy do krajiny hudby

Moje krajina je krajina hudby. Pojedeme tam na houslovém klíči. Prosím, nenaklánějte se, mohli byste vypadnout. Pojedeme přes města: Cédov, Notava, Reprákov a Kytarov. Na první zastávce si můžete zakoupit cédéčka různých skladatelů nebo hudebních skupin. Cena za jedno CD je 100,- bas. Další zastávka je Notava, cesta bude trochu klikatá, tak si dávejte pozor. A jsme tady, lidi tu nejradši poslouchají klidnou hudbu. Pokračujeme dál, tahle cesta do Reprákova bude trvat docela dlouho, tak vám pustíme písničky. Po 2 hodinách cesty jsme konečně na místě. Ve městě Reprákov je největší vodopád not na světě. Pokračujeme dál, poslední město je Kytarov, mají tu různé kytary. Také tu mají různé obchody s cédéčky. A to je konec naší jízdy, doufám, že jste si to užili.

Adéla Janoušková, 7. třída

Kudy do krajiny hororů

Do mé krajiny se verze „strašák do zelí“ se dostanete tím, že si pustíte ten nejstrašidelnější film, co znáte, ale pozor musíte si ho pustit, když prší, je bouřka a je noc abyste mohli v klidu usnout. Ve chvíli, kdy se vypne elektřina, a uslyšíte dětský smích, znamená to, že už nejste v reálném světě. První musíte jít přes vesničku jménem Freddyho sen. Celou vesnicí vás bude provádět milý chlapík se spálenou tváří. Celou cestu si bude muset odskakovat a vždy přijde umatlaný nejspíš od kečupu. Když uvidíte poházené kosti, tak jste se dostaly do Texasu, kde hraje pohodová hudba, ale celé vám to bude kazit vřískot a hukot z motorové pily. Poté musíte jít do lesa plného duchů. V lese najdete řeku plnou krokodýlů. Do té musíte skočit a musíte se nechat unášet. Na konci řeky je vodopád neboli portál do vašeho pokoje. Když se dostanete do vašeho pokoje, tak začne někdo bouchat na dveře, samozřejmě musíte jít otevřít. V okamžiku, kdy otevřete, se před vámi zjeví bláznivý klaun s obrovským kladivem, ale z toho nemějte strach, protože vás zezadu zapíchne mačetou muž s hokejovou maskou. Tím se dostanete do reality.

František Kumšta 7. třída

Z Ríšova deníku – Můj NEJ zážitek

Začal nám 7. týden školy. Celý týden utekl hrozně rychle. Zažil jsem velké zážitky, o kterých budu psát. Ve středu jsem byl pozván na dětský trénink HC Slovan Ústí nad Labem. Oblékl jsem si hokejovou výstroj a šel jsem na led s opravdovými hokejisty. Moje rozbruslení po skoro roční pauze bylo delší, ale nakonec už mi to šlo jako loni. Ne, že bych stačil jejich tempu, ale snažil jsem se a bylo to super. Střílel jsem na branku, chvílku chytal, no, od všeho trochu. Trenér Čaloun a děti mi splnili sen. Další velký zážitek bylo pozvání od McDonald's Cupu na fotbalové utkání FC Bayern München - Werder Bremen. Kdo nezažije, nepochopí. V sobotu ráno jsem jel s mamkou do Prahy, kde byl sraz. Už v autobuse jsem se seznámil s vítězi letošního ročníku McDonald's Cupu. Kluci byli o rok nebo dva starší, hráči opravdového fotbalu. Někdo hrál za Spartu, někdo za Slavii, ale mezi sebe mě vzali, jak kdybych vyhrál s nimi. Do Mnichova jsme přijeli kolem jedenácté. Před fotbalem nás čekala prohlídka Olympijské věže, která byla vysoká 291m. Oběd a další prohlídka showroom BMW. Pak už se jelo do Allianz Areny. Hrozně moc lidí a já šel s nimi. Pak se otevřely dveře a obrovský stadion, nevěděl jsem, kam dřív koukat. Našli jsme si svá místa a fotbal začal. 70tisíc lidí začalo fandit. I když hrál první s posledním, atmosféra byla neskutečná, měl jsem úplně husí kůži. Žádný fotbal a atmosféra, co jsem do teď zažil, se tomu nevyrovná. Bayern vyhrál 6:0 a já mám zážitek na celý život. Bylo to prostě nej!

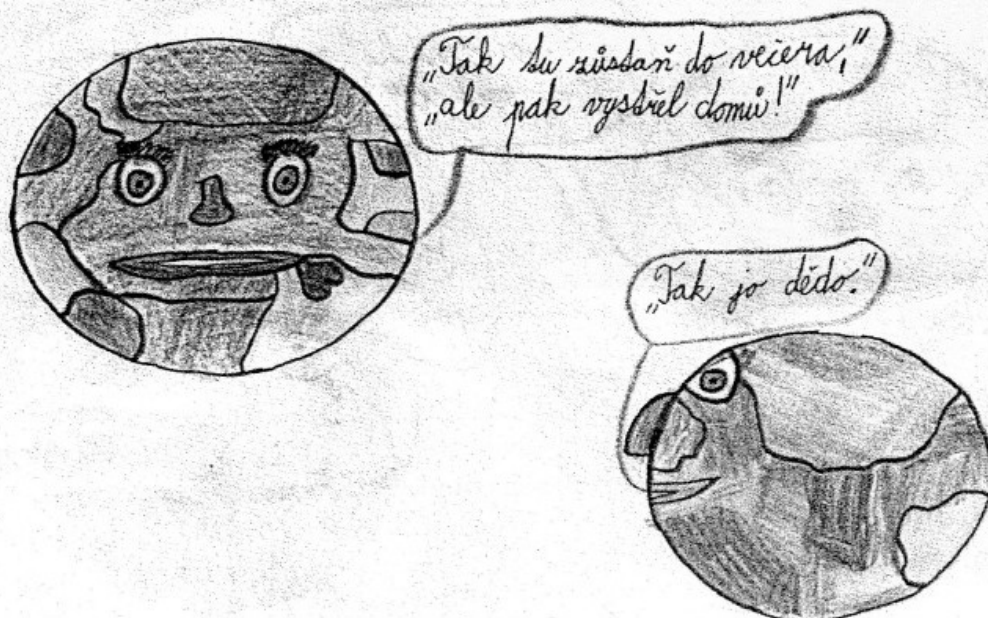
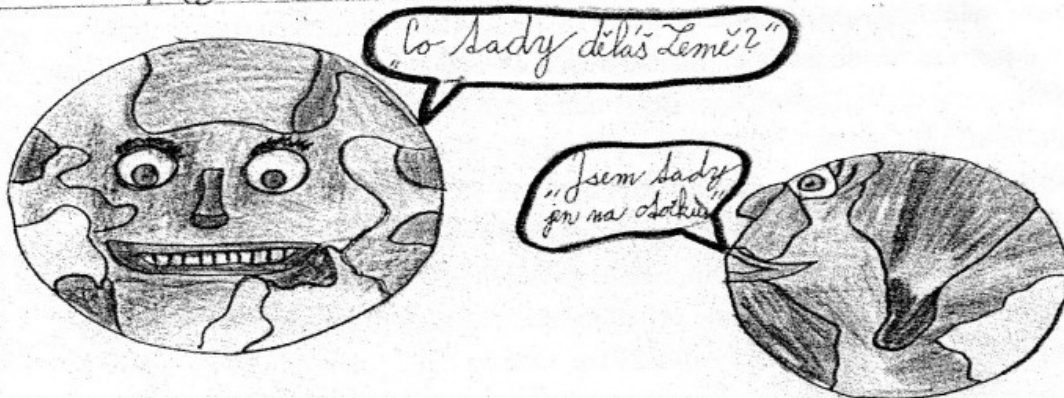
Richard Jozífek 4. třída

Máte rádi komiksy? Jestli ano, Jenda Peřich ze 4. třídy pro vás jeden velmi pěkný a vtipný vytvořil.

ROZHOVOR PLANET

'KUL HU VU'R PLANE I

Možná někteří z vás nevědí, že Bára Žáčková, vychovatelka školní družiny, pracovně navštívila Ameriku, onu zemi netušených možností a možná také cestovatelský sen mnohých z vás. Buňka ji poprosila, aby se s vámi o část svých zážitků podělila.

Cesta za oceán

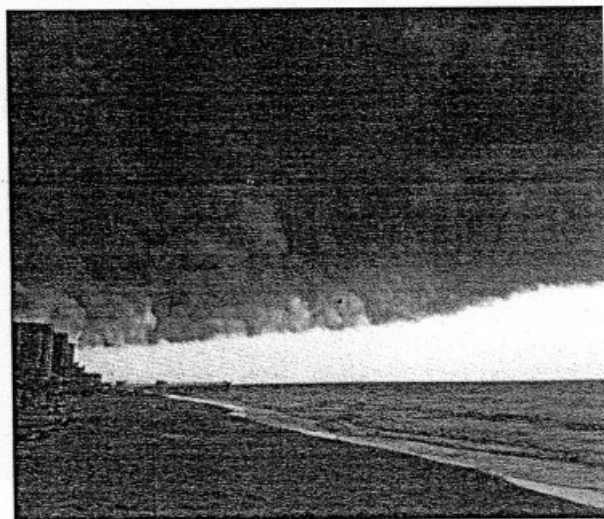
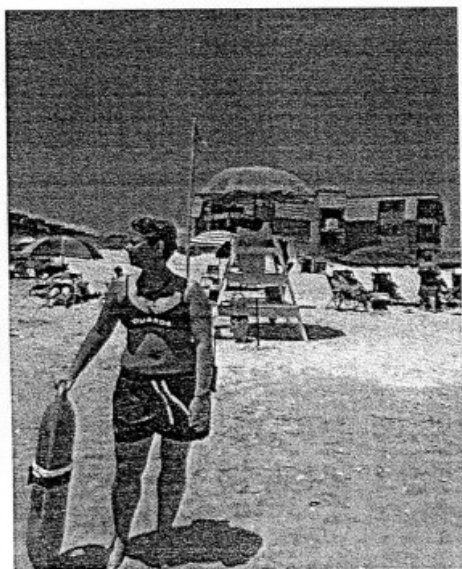
Naskytla se mi příležitost, která se neodmítá. Cesta do Jižní Karolíny (South Caroline) byla dlouhá, trvala 27 hodin. Letiště v Atlantě je tak veliké, že v něm jezdí metro. Lehnout si těm na pohovku a zdřímnout si, než vám přistaví letadlo, není nic neobvyklého. Byt ve městě Myrtle Beach je luxusně zařízen a opravdu veliký. Každý pokoj má svou koupelnu a šatnu. Každý dům má bazén a grilovací plácek. Vypadá to na krásnou dovolenou. Nejprve ale musím dospat ten časový posun o 8 hodin zpět. Dělat plavčíka jsem si vždycky chtěla vyzkoušet. Kdo by taky nechtěl zažít den jako Pamela Anderson nebo Mitch Buchannon. Práce na pláži není těžká. Celý den se opalujete, koukáte na vodu a pláž. Občas zapískáte, upozorníte na nevhodné chování nebo s někým prohodíte pár slov. Lidé na pláži mají rádi, když se jim plavčík věnuje. Po prvním tréninku měním názor. Pláž je uzavřená, protože jsou velké vlny a silný vítr. Naším úkolem je uplavat pouhých 100m a doběhnout zpátky. Startujeme všichni naráz. První vlna je v pohodě, proskočila jsem ji a pokračuji do větší hloubky, s druhou už si trochu lokám a začínám poznávat jaké to je, topit se ve vlnách. Začínám mít k oceánu respekt. Během prvního měsíce poznávám, co všechno bydlí u pobřeží oceánu. Každé ráno nás chodí zdravít žraloci, občas se vystřídají s delfíny. Nikdy tu ovšem nejsou najednou. Pár lidí pobodal rejnok, o tom jsem zjistila, že dovede „létat“. Není den, aby někoho nepožahala medúza. První pomoc, postříkat ono místo octem. Občas si někdo na pláži kope mořskou houbou. A také není výjimkou, že řekou připlave krokodýl. Každý den na pobřeží prší. Po 5 minutách nepoznáte, že bylo zataženo. Teplota se zde v létě pohybuje kolem 110°F (zhruba 43° C – poznámka red.). V sezóně vám přeplněné pláže připomínají Máchovo jezero.

„Amíci“ nejsou tolik odlišní od Evropanů, ale malé rozdíly mezi námi jsou. Většina lidí se sem nastěhovala po 2. světové válce. Jejich angličtina je celkem odlišná od britské – té, co se učíme v našich školách. Jejich stravování je opravdu nezdravé a uspěchané. Většina jídla se připravuje ve fritéze. V kuchyni používají pouze mikrovlnnou troubu. Plnoletosti dosahují v 21 letech, ale auta mohou řídit již od 16.

Na ulici nepotkáte kavárnu se zahrádkou, kde byste si dali dobré kafičko, ale na každých 50 metrech je čínský bufet. Oblečení zde nosí jen značkové. Takové, které je u nás považované za luxusní. V Jižní Karolíně je bohatá síť cyklostezek, ovšem na kole jezdí pouze cizinci. Místní lidé se vozí v automobilech nebo na motorkách. Není výjimkou, že se na vyhřáté silnici opaluje pestrobarevný had nebo že vás na balkoně navštíví jedovatý pavouk - černá vdova. Potkáte zde i nám známá zvířata jako např. daňky, veverky, ježky, zajíce dokonce i kachny. Fotbal u Američanů není fotbal. Nejčastěji hrají baseball, na který se chodí dívat i maminy s batolaty.

Amerika se mi líbila. Pokud bude možnost, vrátím se poznat další kousek této země. Za léto jsem nabrala spoustu dobrých i špatných zkušeností. Všechny si беру k srdci. Přivezla jsem si kufr plný hadrů, písku a dárků pro rodinu a přátele. Co vím ale jistě je, že se žraloky už pracovat nechci.

Bára Žáčková

Atletický čtyřboj 24.9.2014

Ve středu 24. září startovali naši žáci na Atletickém čtyřboji v Ústí nad Labem. Rekordní výprava 20 žáků bojovala statečně za chladného počasí v konkurenci šestnácti škol z Ústecka. V soutěži družstev dosáhly na nejlepší umístění mladší žákyně Natálka Bujná, Karča Kurendová, Mája Vlčková, Klára Besserová a Kája Hokrová. V silné konkurenci vybojovaly výborné páté místo. Jen o dvě příčky níže na sedmém místě skončily starší žákyně. Starší žáci skončili čtrnáctí. Mladší žáci, kteří přijeli získávat zkušenosti, obsadili 11. místo. V jednotlivkách byla nejlepší mladší žákyně Natálka Bujná, která obsadila celkově 8. místo. Dařilo se i starším žákyním Nikol Bártlové (celkově 11. místo) a Verče Sahulové (celkově 18. místo). Z jednotlivců v kategorii starších byl nejlepší Zdena Erlebach, který vyhrál běh na 60 metrů a byl čtvrtý v běhu na 1000 metrů (celkově 15. místo). Potěšil i Vojta Wimmer třetím místem ve vrhu koulí. Mladší žáci zaplatili nováčkovskou daň a nervozita z prvních závodů je připravila o umístění v první desítce v absolutním pořadí. I tak se prosadili Jára Smoleňák (5. místo v běhu na 800 metrů) a Kuba Kava (8. místo ve skoku do dálky). Uznání za bojovnost zaslouží i další. Lili Toová, kterou píchla před osmistovkou bolestivě vosa do ramene, běh přesto dokončila. Míša Šípková, která nastoupila do závodů s nataženým svalem na noze a bojovala až do konce. Nebo Maruška Hořešovská, která překonala ostych, zvládla skok vysoký a v očích diváků byla nekorunovanou Miss Atletika. Všem ostatním žákům děkujeme za výbornou reprezentaci školy a přejeme mnoho úspěchů v dalších sportovních soutěžích. Komplettní výsledky a fotografie ze soutěže naleznete na webových stránkách naší školy.

Mgr. Štěpán Hauzner

V Žihli s MÁTOU

Žihle a jááááá

Už je to tady, den odjezdu. Popravdě se mi do Žihle moc nechtělo, i když jsem věděla, jak to tam vypadá a co mě čeká. Nechtělo se mi. Když jsme konečně po dlouhé cestě dorazili i s malými prvňáčky do Žihle, bylo to super. Úplně jsem zapomněla na to, že tady nemám mamku, tatku ani celou rodinu. Seběhlo se to tak rychle. Vlak, cesta, oběd a už jsem byla na pokoji. Bylo vybaleno a volají na nás, že jdeme do lesa. V lese rostlo plno hub. Pár jsem si jich na pokoji usušila. Ale k tomu lesu. V lese jsme si postavili velké hnízdo, tam jsme se totiž všichni scházeli. I v lese jsme hráli spoustu her. Třeba na to, že jsme se rozdělili do čtyř týmů, každý tým dostal své roční období a na zem jsme museli postavit z přírodnin to, co by to roční období mohlo nejlépe vystihnout. Ale to nebyla jediná hra, byla jich spousta. Také jsme se šestákama udělali pro prvňáčky malinký orientáček. Podle mě se nám to docela povedlo. Musím se přiznat, že mě poprvé na téhle školandě bavil polední klid. Ale čas utíkal jako voda, sem tam přišel pohled. Večer jsme měli volno. Tím myslím, že jsme nemuseli hlídat malé prvňáčky. Já jsem často chodila hrát přehazku. Byla to sranda, jak jsme skákali pro míče a jak jsme si je navzájem kradli. Každé nebo skoro každé ráno jsem chodila běhat okolo rybníka. Někdo ale místo běhu zvolil rozcvičku. Jednou jsem ji také stihla. Asi v úterý, nevím to jistě, ale to je jedno, no prostě pan učitel nám řekl, že ve středu půjdeme na celodenní výlet do Plasů. Před očima mi hned proběhlo: „Mně se ale do nějakých Plasů nechce.“ Ale co se dalo dělat, jet se muselo. Když jsme dorazili do Plasů, šli jsme do kláštera. Na zdech byly nakresleny moc hezké malby. Co mě ale nejvíc pobavilo z kláštera, tak to byly záchody mnichů. Kdyby pod vámi ten záchod rupl a vy byste padali dolů, spadnete do řeky. A bylo to dost vysoko, takže spadnout tam dolů nedoporučuji. Po klášteře jsme šli ke studánce. Říká se, že je tak čistá, že by její vodu mohli pít kojenci. U studánky jsme si odpočinuli a šli jsme pomalu i s malými zastávkami k nádraží a jeli jsme zpět do Žihle. A musím uznat, že ten celodenní výlet nebyl až tak hrozný. Hned druhý den byla Žihliáda. Soutěžilo se: ve skoku přes švihadlo, v hodu na koš, ve štafetovém běhu, v běhu s míčkem na pálce a nakonec v hodu na cíl. Následovala soutěž v jednotlivcích, 6. tř. běhala 60 m a 1. tř. zdolávala opičí dráhu. Po 60 m se šla hrát přehazka. Odpoledne byl malý orientáček. Hned co jsme doběhli, bylo jasné, že z 6. třídy se nikdo neumístil, protože jsme podváděli. Zkrátka jsme si radili. Nikdo nedokázal odmítnout kamaráda. Každý aspoň malinko poradil. Navečír bylo vyhlášení orientáku a Žihliády. Potom byl táborák. Tam jsme zpívali a dělali blbiny. Bylo to fajn. Druhý den jsme museli balit. Je pátek. Tahle školanda mi utekla ze všech nejrychleji. A podle mě byla ze všech nejlepší. Počasí nám přálo, ani jednou nepršelo. Takže jsem ani nepoužila babiččiny holinky. No prostě se těším na další školu v přírodě.

Natálie Bujná

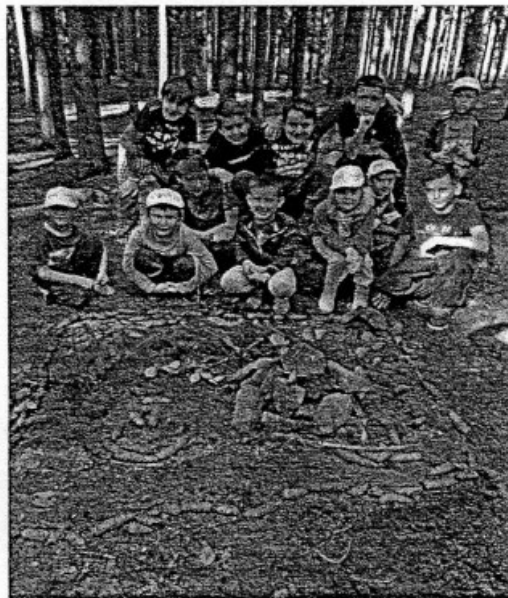
Výlet do Plas

Třetí den naší školy v přírodě jsme jeli na celodenní výlet do města Plasy. Ráno ve středu jsme se nasnídali, dostali jsme pytlíky s obědem a vyrazili jsme na nádraží do Žihle. Šli jsme čtyři kilometry 1 hodinu. Když jsme dorazili na nádraží, čekal vlak jen na nás, měli jsme ho totiž zamluvený, takže jsme jen nastoupili a jeli do Plas. Cesta trvala jen dvacet minut, ale já mezi tím stihl vypít svoje pítíčko. Ve vlaku jsem seděl s Kubou, Járrou a Matějem. Když jsme přijeli, vyfotili jsme pana učitele s nápisem Plasy. Potom jsme prošli přes řeku Střelu, která teče přes Plasy, a šli jsme do místního kláštera. Když jsme tam přišli, pan učitel šel koupit lístky. Když pan učitel přišel s lístky, přešli jsme si dát baťohy do místnosti a pak nám hned začala prohlídka. Vyběhli jsme po schodech do druhého patra, kde nás zaujala na stropě nádherná freska. V první místnosti byl model celého areálu. Dále jsme pokračovali v prohlídce a dozvěděli se plno zajímavostí, například, že klášter byl postaven roku 1114 a že je z období baroka. Další zajímavost v místnosti byly záchody. Když jsme se podívali, byly asi dvaceti metrovou dírou, která končila odtokem do řeky. Pak jsme odešli do lékárny a do knihovny. Když jsme si to všechno prošli, šli jsme do kaple. Byla vysoká 27 metrů. A tím jsme ukončili naši prohlídku kláštera. Byl čas oběda, tak jsme si vybalili jídlo. Dostali jsme tři rohlíky, mazací sýr, plátkový sýr, paštiku a přesnídávku. Když jsme dojedli, odešli jsme k léčivému prameni Prdlavka. Kousek odtud je tábor, na který jezdím s Martinem. Jelikož jsem znal cestu, šel jsem první. Když jsme si ho prohlédli, běželi jsme zpátky do Plas. Když jsme tam přišli, rozdělili jsme se na dvě skupiny, jedna šla do obchodu a druhá oběhla do jedné restaurace na kofolu. Já jsem odešel na kofolu a s námi odešli pan učitel Skála a paní učitelka Slezáčková. Ty si ale nedali kofolu nýbrž pivo. Když jsme to dopili, odběhli jsme do obchodu i my. Když jsme si dokoupili zásoby, běželi jsme zpět na vlak a do Žihle.

Ondra Jeníček

Já a „moje“ dítě

Už po třetí jsme se třídou byli v Žihli, ale tentokrát jsme si vyzkoušeli to, jaké je to být rodičem. Poblíž byl les, do kterého jsme chodili skoro každý den. Každý měl svoje dítě, o které se celých 5 dnů staral. Každý den jsme je chodili česat, pomáhat jim s uklízením, kontrolovat je jestli si vyčistili zuby, číst jim pohádky atd. Když měli nějaký problém anebo se jim stýskalo tak mohli klidně jít za námi. Pamatuji si, jak moje dítě Tereška brečela, když jsme byli v lese, protože se jí stýskalo. Bylo mi jí líto a tak jsem jí uklidnila, aby nebrečela. Kolikrát jsem se cítila jako doopravdy její máma. Každé ráno jsme chodili běhat. Terezku a dokonce i mě to docela bavilo. Ráda jsem si s Terezkou povídala. Tereška si ráda povídala o houbách. Jednou se pro nás všechny konala Žihliáda. Já i Tereška jsme se moc těšily. Spolupracovalo se nám dobře. Až na to, že při házení na koš se ani jedna z nás netrefila, ale to nám nevadilo. Byly jsme spíš rády, že jsme se zúčastnily a pobavily se. Tereška vyhrála 1. místo ve skákání přes švihadlo. Udělalo mi to radost a sama nevím proč. Před odjezdem domů jsem Terezce pomohla zabalit. Když jsme byli v Povrlech na nádraží, tak jsem se ještě stihla s Terezkou rozloučit. Bavilo mě být na 5 dní mámou. K. Urdová

Zvláštní příloha - STRÍPKY Z MŠ

Bramborový den ve školce

Když se ve třídě v ranním komunitním kruhu dětí zeptám, jak poznáme podzim, volají jeden přes druhého, že se barví listy, hodně prší, fouká vítr, je zatažená obloha a sklízí se jablíčka a hrušky. Děti jsou šikovné a vědí, že mezi znaky podzimu patří samozřejmě i sklizeň brambor.

Ve školce umíme s bramborami hotová kouzla. Navlékli jsme krásné korálky pro vílu Amálku, tiskali jsme bramborovými tiskátky obrázky na barevné lístky a zkoumali jsme, co je bramborový škrob.

Nejllepší však přišlo až na závěr. Děti si donesly zabalené brambůrky v alobalu a tak jsme si je na ohni v popelu upekli. Ještě jsme si zasoutěžili v hodu bramborou na cíl, v nošení na lžici a pak už jsme se pustili do ochutnávky. Po sportovních výkonech nám brambůrky moc chutnaly. Důkazem byly vousy na tvářích dětí od opečené křupavé slupky a úsměvy, které jim vydržely navzdory zataženému počasí.

p. uč. Stáňa

Drakiáda ve školce

Draci, draci a zase jenom draci. Takhle vypadala před podzimními prázdninami celá naše školka. Mohli jste vidět draky papírové, z látky i z přírodního materiálu. Nástěnku na chodbě rozveselili dráčci s pruhovanými tričky, nad schodištěm se zase smáli draci potištění razítky a s vlásky z dubových lístků. U vchodu k umývárně se vznášeli draci s barevným mašličkovým ocáskem a v puntíkatých košíkách, které děti vytvořily prstovými barvami. Krásní byli také draci na výstavách v obou třídách, kteří s dětmi „přiletěli“ z domovů.

Počasí dostalo rozum až o týden později, ale dětem, dospělým, ani dráčkům dobrou náladu nevzalo. Podívejte se, jak nám draci létali, stačí otevřít stránky naší mateřské školy.

p.uč. Stáňa

